

τοῦ κράτους σου. Ἄν' ἐξηρτάτο ἀπὸ τὴν θέλησίν μου, ἐκάστῃ στροφῇ τοῦ ἔλικος θὰ μὲ προσήγγιζεν ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν γηραιάν Εὐρώπην, τὴν ὁποίαν ὁ πλοίαρχός σας θεωρεῖ νεωτέραν τῆς Ἀμερικής.

Ὁ Ζωηρός ἐντεταλμένος ὅπως μεταφράζῃ καὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἀπαντήσεις, ἐξεπλήρου τὸ καθήκον τοῦτο μετὰ σοβαρότητος, μὴ ἐννοῶν εἰσέτι ὅτι ὁ μεταφραστὴς ἐκεῖνος ἦτο παιδίον. Τὸ ταλαίπωρον παιδίον ἐνόμιζεν ὅτι εὐρίσκετο ἐνώπιον δικαστηρίου, μέλλοντος νὰ δικάσῃ τὸ μικρὸν αὐτοῦ πραξικόπημα, ἂν καὶ αἱ ἀπαντήσεις τοῦ Πινσῶν καθησύχαζον ἐν μέρει αὐτό. Μολοντοῦτο ἅμα ὡς ἦλθεν ἡ σειρά αὐτοῦ ν' ἀπολογηθῇ, ἐπέτευσσε τοὺς δικαστὰς νὰ μὴ τιμωρήσωσιν αὐτό, ὑποσχόμενος ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε θὰ ἐπεσιβάζετο εἰς πλοῖον, ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας. Ἡ κυρία Ἀμφιρίτη καθησύχασεν αὐτὸν διὰ λόγων εὐμενῶν, ἐδήλωσε δὲ ὅτι τὰ ἔκφυτα εἰς τὸ φύλον αὐτῆς τρυφερὰ αἰσθήματα τῇ ἐπέδωλλον τὸ καθήκον νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τοῦ μικροῦ ταξιδιώτου. Ἡ ὠραία αὕτη κυρία μετὰ τὸν πυκνὸν τῆς μύστακα ἐνέδραθεν εἰς πολλὴν ἀμυχανίαν τὸν Ζωηρόν, ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι ἀνεγνώριζεν ἐν αὐτῇ αὐτήν, μεθ' οὗ ἡγάπα νὰ συνδιαλέγηται.

Ἡ Ὁ Πινσῶν ῥίψας ὡς φόρον ὀλίγα ἀργύρια εἰς τὸ χρηματοφυλάκιον, ὅπερ παρουσιάσε πρὸς αὐτὸν αὐτοσχέδιός τις Τρίτων, προσεκλήθη ν' ἀνέλθῃ μετὰ τοῦ θρόνου, ὅπως λάβῃ παρὰ τοῦ μάρτυρα-Τροπικοῦ αὐτοπροσώπως τὴν ὑπογεγραμμένην καὶ ἐπικεκυρωμένην ἄδειαν τοῦ ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ πλοῦ. Ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ ἡγεμονίς παρεύρισαν εὐγενῶς παραταχθέντες, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὅπως ἀφήσωσιν ἐλευθέραν τὴν δίοδον εἰς τὸν μηχανικὸν μετὰ τοῦ μικροῦ αὐτοῦ συνεπιβάτου, ἠνάγκασαν μάλιστα αὐτοὺς νὰ καθήσωσιν ἐπὶ τοῦ θρόνου των. Τότε ἡ βάρβιτος, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἤχου τοῦ αὐλοῦ καὶ τοῦ τυμπάνου, ἀντήχησε θορυβῶδως. Ὁ μάρτυρα-Τροπικὸς προσήνεγκεν εὐγενῶς τὴν χεῖρα πρὸς τὴν σύζυγον, ἣτις φέρουσα τὸ ριπίδιον ἐν χερσίν, ἔκαμνε μυρίους γελοίους ἀκκισμούς. Οἱ δύο ἐστεμμένοι σύζυγοι κατῆλθον ἐν ἐπισημότητι τὰς βαθμίδας τοῦ θρόνου, μόλις δὲ ἐπραξάν τοῦτο καὶ αἰφνιδίως ἡ σανίς, ἡ χρησιμεύουσα ὡς ἔδαφος εἰς τὸν θρόνον ἀπεσῦρθη, ὃ δὲ Πινσῶν καὶ ὁ Ζωηρός ἐκρημνίσθησαν ἐντὸς κάδου πλήρους ὕδατος.

[Ἐπίστασι ὀνήσια]

Στάθμισον καλῶς τοῦτο : ἡ τόλμη εἶνε τυφλή καὶ δὲν βλέπει οὔτε τοὺς κινδύνους οὔτε τὰ ἄτοπα· ἐντεῦθεν ἔπεται ὅτι εἶνε κακὸς μὲν σύμβουλος, καλὸς δ' ἐκτελεστής. Λοιπὸν καλὸν μὲν νὰ ἀναμετρήσ τοὺς κινδύνους ἐν τῇ σκέψει, νὰ μὴ τοὺς βλέπῃς δὲ ἐν τῇ ἐκτελέσει, παρελτὸς ὅταν εἶνε πολὺ μεγάλου.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

Γάμοι ἐπὶ τουρκοκρατίας.

Ὁ τρόπος καθ' ἃν ἐτελοῦντο ἐν Ἀθήναις τὰ συνουκίεσι δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ παραδοξοτάτη σελις τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν τότε Ἀθηναίων. Ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς προξενεῖας μέχρι τοῦ παρὰ τοῖς γονεῦσι τῆς νύμφης ἐπισήμου γέυματος (πιστρούγια) παρατιθεμένου τὴν ὁδοὴν ἀπὸ τοῦ γάμου ἡμέραν, ἐξελίττονται πλείστα προλήψεις καὶ πλείστα ἔθιμα, πείθοντα τὴν ἐρευνητὴν, ὅτι δὲν εἶνε δημιουργήματα ἐνὸς καὶ μόνου αἰῶνος· διὰ τὸν στολισμὸν ἰδίως τῆς νύμφης βεβαίως εἰργάσθησαν πολλοὶ αἰῶνες, ἴσως δὲ καὶ πολλοὶ κατακτηταί.

Προξενεῖα. Τὸ διπλωματικὸν τῆς προξενεῖας ἔργον ἀντίθετο κυρίως εἰς γυναίκας, τὰς πασιγενώσας προξενήτρας· σπανίως ἀπεστέλλοντο καὶ προξενητάδες, οἵτινες ὅμως δὲν ἦσαν ἐξ ἐπαγγέλματος τοιοῦτοι. Σπανιώτατα δ' ἐτελοῦντο συνοικίεσια δι' ἀμέτοχον συνηνοήσεως καὶ ἄνευ προξενεῖας.

Τῆς προξενήτρας τὴ καθήκοντα δὲν ἦσαν τυχαῖα· διότι ἔργον αὕτη εἶχε νὰ ἐξυψώσῃ τὰ προτερήματα τοῦ νυμφίου ὑπὸ σωματικῇ, διανοητικῇ ἠθικῇ καὶ ὕλικῇ ἔσποψιν, ἐπιστρέφουσα δὲ εἰς τὸν ἀποστείλαντα αὐτὴν — ἐν περιπτώσει καθ' ἃν δὲν ἀπεκρούετο κατ' ἀρχὴν ἡ πρότασις — νὰ ἐξάρῃ τὴν καλλονὴν τῆς νύμφης, ἣν ὁ δυστυχὴς νυμφίος ἦτο καταδεδικασμένος νὰ μὴ ἴδῃ μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦ γάμου. . . Φοβερὸν λαχεῖον μετὰ τὴν ἐκκύβευσιν τοῦ ὁποίου ἀμφιβάλλομεν ἂν ἦσαν πολλοὶ οἱ εὐτυχεῖς ! Ἡ νύμφη ὅμως ὀπισθεν τῶν *καρσίων* καθημένη, ἔβλεπεν ἐνίοτε τὸν μελλοννυμφον, ὅστις διήρχετο ἐπίτηδες — προφυλαττόμενος ὅμως μὴ τὸν ἴδωσιν οἱ εἴρωνες γείτονες — πρὸς ἔνδειξιν ἐνδιαφέροντος, καὶ πρὸς ἐπίδειξιν πολλῆς τοῦ καινουργοῦς *τζουμπέ*, τοῦ *καλπακίου*, καὶ τῆς *ποδεμῆς*, ὡς ἐκάλουν τότε τὴν ὑπόδεσιν.

Μεταξὺ πολλῶν παραδειγμάτων πονηρίας καὶ ἐπιδειξιότητος προξενήτρας ἐπιφανῆ κατέχει θέσιν τὸ ὅτι κατῶρθεν νὰ νυμφεῖται πάμπτωχον καὶ ξένον νέον καὶ νὰ τὸν παραστήσῃ πλουσιώτατον, χωρὶς νὰ δύναται μετὰ ταῦτα νά τὴν ἐλέγξωσιν ὡς ψυσθεῖσαν, διὰ τοῦ διφορουμένου *ἀν πάρη* (πρὸς ἀμ-πάρη)· διότι, ἔλεγεν, ὅτι ὁ «γαμβρός ἂν πάρη ἔχει στᾶρι, ἂν πάρη ἔχει κριθᾶρι» κτλ. οἱ δ' ἀκούοντες ὑπέθετον ὅτι ἔχει *ἀμπάρια* δηλ. ἀποθήκας πλήρεις τοιοῦτων.

Ἐὰν ἡ τῆς προξενήτρας πρὸς τὴν μητέρα τῆς νύμφης πρότασις ἐγένετο ἀποδεκτὴ, μετὰ τῶν ἀναγκαίων πάντοτε ἐπιφυλάξεων, ὅπως ἐρωτηθῇ καὶ ὁ *ἀφέντης*, τότε ἀπῆρχετο αὕτη, σύρουσα — ἐν περιπτώσει καθ' ἃν ὑπῆρχον ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἄλλαι ἄγαμοι κόραι — ἠχηρόταται τὸ ὑπόδημά της (πασουμάκι της)· ἔθεωρεῖτο δὲ τοῦτο ὡς εὐχὴ διὰ τὰ ὅμοια. . . Τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν ἐπᾶνῆρχετο ἡ προξενήτρα ἐὰν δὲ καὶ τοῦ πατρὸς ἡ